

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΙΟΠΗΝ.

Τό Σάββατον, 8^{ον} / 21^{ον} Νοεμβρίου 2015, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων εἰς τήν πόλιν τῆς Ἰόππης καί εἰς τήν ἐν αὐτῇ παραλιακὴν ὁμώνυμον Ἱερὰν Μονήν, εἰς τήν ὁποίαν προεξῆρξε τῆς ἐορτῆς καί τῆς θ. Λειτουργίας, μετὰ τήν ὑπό τῶν Προσκόπων ὑποδοχήν Αὐτοῦ, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου Ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου εἰς Κωνσταντινούπολιν, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, Ἱερομονάχων Ἀγιοταφитῶν, ὡς τοῦ ἡγουμένου τοῦ Φχές ἐν Ἰορδανίᾳ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου ὡς Προεξάρχοντος ἱερέως, τοῦ Τελετάρχου Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα Ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξάνδρου καί τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Λεοντίου, τοῦ ἐφημερίου τῆς Κοινότητος Ἰόππης Πρεσβυτέρου π. Κωνσταντίνου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ρέμλης Ἀρχιμανδρίτου π. Νήφωνος, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Μάρκου καί Ἀρχιμανδρίτου π. Τιμόφτη τῆς Μονῆς τῶν Ἀρχαγγέλων, ψάλλοντος δεξιὰ ἑλληνιστί τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Μαρτινάκου ἐν ταυτῷ καί ἀγιογράφου τοῦ Ναοῦ τούτου, προσκληθέντος ὑπό τοῦ Ἁγίου Ἰόππης, καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ἰόππης ἀραβιστί, ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ, παρουσίᾳ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰσραήλ κ. Σπυρίδωνος Λαμπρίδη, τῆς Πρέσβεως τῆς Κύπρου καί ἄλλων διπλωματικῶν ἐκπροσώπων.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρηξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ἔχοντα οὕτως:

«Χαίρει χαρᾷ πάντα τά πέρατα σήμερον, τήν αἰσίαν μνήμην ἐορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου, ὁ θεός, Μιχαήλ τοῦ θείου καί Γαβριήλ τοῦ θεόφρονος, συγχαίρει δέ καί πᾶσα τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις ὅτι σῶζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Οἱ Ἀρχιστράτηγοι Μιχαήλ καί Γαβριήλ μετὰ τῶν λοιπῶν ἁσωμάτων Δυνάμεων συνεκάλεσαν ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτῶν Ναῷ ἐν τῇ βιβλικῇ ταύτῃ πόλει Ἰόππῃ, ἵνα εὐσεβῶς καί ἐορτίως τιμήσωμεν τήν ἱερὰν αὐτῶν σύναξιν. Καί τοῦτο, διότι οἱ Ἄγγελοι εἶναι πνεύματα, τά ὁποῖα ὑπηρετοῦν τάς βουλὰς τοῦ θεοῦ διὰ τήν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, ὡς διδάσκει ὁ θεῖος Παῦλος, ἐπικαλούμενος τόν προφήτην Δαυΐδ: (Ψαλμ. 103,4): «Οὐχί πάντες εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τούς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;», (Ἑβρ. 1, 14)».

Οἱ Ἄγγελοι ὡς πρὸς τήν φύσιν αὐτῶν εἶναι πνεύματα, δηλαδή ὑπάρξεις ἀσώματες,

ἄυλες καὶ λογικές, ὡς διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Ἄγγελος εἶναι οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, πού ἔχει λάβει τὴν ἀθανασίαν εἰς τὴν φύσιν τῆς κατὰ χάριν, τῆς ὁποίας οὐσίας μόνος ὁ Κτίστης γνωρίζει τὸ εἶδος καὶ τὸν ὅρον». «Ἄγγελος τοίνυν ἐστὶν οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, θεῶ λειτουργοῦσα κατὰ χάριν ἐν τῇ φύσει τὸ ἀθάνατον εἰληφυῖα, ἥς οὐσίας τὸ εἶδος καὶ τὸν ὅρον μόνον ὁ Κτίστης (θεός) ἐπίσταται».

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, εἶναι νὰ ὑπηρετοῦν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, «αὕτη ἐστὶν ἡ διακονία αὐτῶν (τῶν ἀγγέλων), λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, τὸ δι' ἡμᾶς (τοὺς ἀνθρώπους) πανταχοῦ πέμπεσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ». Κατὰ δὲ τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, οἱ Ἄγγελοι εἶναι ἰσχυροὶ καὶ ἔτοιμοι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ θείου θελήματος καὶ βρίσκονται ἀμέσως παντοῦ... καὶ φυλάσσουν μέρη τῆς γῆς καὶ ἡγοῦνται εἰς ἔθνη καὶ τόπους, ὅπως διετάχθησαν ἀπὸ τὸν Δημιουργόν καὶ οἰκονομοῦν αὐτὰ πού μᾶς ἀφοροῦν καὶ μᾶς βοηθοῦν. «Ἰσχυροὶ καὶ ἔτοιμοι πρὸς τὴν τοῦ θείου θελήματος ἐκπλήρωσιν καὶ πανταχοῦ εὐθέως εὐρισκόμενοι, ἔνθα ἂν ἡ θεία κελεύση ἐπίνευσις, τάχει φύσεως καὶ φυλάττοντες μέρη τῆς γῆς καὶ ἐθνῶν καὶ τόπων προϊστάμενοι, καθὼς ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ ἐτάχθησαν καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς οἰκονομοῦντες καὶ βοηθοῦντες ἡμῖν».

Πάντες οἱ Ἄγγελοι, οἱ ὅποιοι ἐκτίσθησαν (ἐδημιουργήθησαν) διὰ τοῦ θείου Λόγου καὶ ἐτελειώθησαν διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παρίστανται κύκλῳ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ ἀκαταπαύστως ᾄδουσιν τὸν ἐπινίκιον ὕμνον βοῶντες καὶ λέγοντες: «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβῶθ, πλήρης ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου». Κατ' ἀναλογίαν δὲ τῆς ἀξίας καὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, συμμετέχουν τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μεταξὺ τῶν μακαρίων καὶ ἁλῶν Δυνάμεων, δηλονότι τῶν Ἀγγέλων, διακρίνονται ὁ Μιχαήλ καὶ ὁ Γαβριήλ, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός: «ἔθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχήν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ θεέ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἰ θεέ Παντοκράτορ. Χαίροις, Γαβριήλ, μυσταγωγέ τῆς τοῦ θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαήλ τε ταγμάτων ἁλῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες, Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἰ θεέ Παντοκράτορ».

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐξόχως τιμᾷ τὸν Μιχαήλ, ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδός: «Σύν αὐτοῖς (τοῖς Ἀγγέλοις) Μιχαήλ ὁ ἀσώματος καὶ πρωτοστάτης τῶν ἁλῶν Δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων, ἐστιάτωρ (ὁ φιλοξενῶν) ἡμῖν σήμερον γέγονεν».

Βεβαίως ὁ πραγματικὸς ἐστιάτωρ σήμερον εἶναι Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος ἀγαπητοί μου, μᾶς ἐκάλεσεν διὰ τῶν ἁγίων καὶ ἁλῶν αὐτοῦ λειτουργῶν, εἰς τὸ εὐχαριστιακόν τοῦτο δεῖπνον τοῦ Κυριακοῦ αὐτοῦ σώματος καὶ αἵματος. Τὸ δεῖπνον δὲ τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀληθινὴν ζωὴν, δηλονότι τὴν αἰώνιον καὶ μένουσαν, τὴν ζωὴν τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ τοῦ εἰπόντος: ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, (Ἰωάν. 6, 56), «εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν», (Α΄ Τιμ. 4, 10).

Εἰς τὴν ἐλπίδα μας ταύτην, «ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων», (Α΄ Τιμ. 4, 10) ἔχομεν συμπαραστάτας τοὺς Ἀγγέλους καὶ μάλιστα τοὺς πρωτίστους αὐτῶν, ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδός: «Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστέ, τῆς σωτηρίας τῶν σῶν

θεραπόντων». Διὰ τοῦτο καί πάλιν ὁ μελωδός ἀναφωνεῖ λέγων: «Χαίρει χαρᾷ πάντα τὰ πέρατα σήμερον τὴν αἰσίαν μνήμην ἐορτάζοντα τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ θεός, Μιχαήλ τοῦ θείου καὶ Γαβριήλ τοῦ θεόφρονος. Συγχαίρει δέ καί πᾶσα τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις ὅτι σῶζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν».

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, ἀγαπητοί μου, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐπίγειον παροῦσαν ἡμῶν ζωὴν μέ τὴν ἔνταξίν μας εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ ἕνα κατ' ἐξοχὴν ἐσχατολογικόν γεγονός. Καί τοῦτο, διότι μέλλει νά ὁλοκληρωθῇ μέ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου καί τὴν εἴσοδον τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν.

Ἡ ἐόρτιος μνήμη σήμερον τῶν ἀσωμάτων ἀγγελικῶν Δυνάμεων καί λειτουργικῶν Πνευμάτων ἐπιβεβαιώνει καί δικαιώνει ἀπολύτως τόν Εὐαγγελικόν καί Κυρακόν λόγον τῆς Ἐκκλησίας, τόν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου μαρτυρούμενον, «Γνωρίζομεν καλά ὅτι καταγόμεθα ἀπὸ τόν θεόν καί ὅλοι οἱ μακράν τοῦ θεοῦ ἄνθρωποι εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καί ἐπίδρασιν τοῦ πονηροῦ πνεύματος, τοῦ πνεύματος τῶν δαιμόνων: «οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται», (Α' Ἰωάν. 5, 19).

Δεηθῶμεν τοῦ Κτίστου τῶν αὐλῶν ἀσωμάτων οὐρανίων Δυνάμεων καί μετὰ τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «Ὡς φύλακες τοῦ κόσμου καί τῆς Ἐκκλησίας καί Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων (Μιχαήλ καί Γαβριήλ), ὑπὲρ ἡμῶν καί ὑπὲρ εἰρήνης τῆς δοκιμαζομένης περιοχῆς ἡμῶν, τόν Σωτῆρα, καθικετεύσατε», Ἀμήν.».

Τὴν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τὸ ἡγουμενεῖον τῆς Μονῆς, τὴν δεξίωσιν δέ ἠκολούθησε τράπεζα, παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καί ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/7pe10xkY-wQ>

<http://youtu.be/rQ3UYTte8p8>

